

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«28» серпня 2024 року

Старший слідчий першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та суддями Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань майор Державного бюро розслідувань Єрошкін В'ячеслав Вікторович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42017081120000094 від 25.10.2017, відповідно до вимог статей 36, 40, 42, 276, 277, 278, КПК України –

ПОВІДОМИВ:

Попову Олександрову Володимировичу,
12 грудня 1989 року народження, уродженцю
м. Донецьк, громадянину України, раніше не
судимому, зареєстрованому за адресою:
м. Донецьк, провул. Боброва, 4,
проживаючому за адресою: Запорізька
область, м. Бердянськ, вул. Мелітопольське
шосе, 112, кв. 98,

про те, що він підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Вказане кримінальне правопорушення Попов О.В. вчинив за таких фактичних обставин.

У складі Державної кримінально-виконавчої служби України діяла державна установа «Бердянська виправна колонія (№ 77)» (далі – ДУ «Бердянська виправна колонія (№ 77)»), яка була установою закритого типу та відповідно до діючого законодавства здійснювала правозастосовні та правоохоронні функції.

Згідно із наказом Міністерства юстиції України від 23.09.2021 № 3371/5 «Про перейменування державної установи «Бердянська виправна колонія (№ 77) та затвердження Положення про неї» вказана установа перейменована в державну установу «Приморська виправна колонія (№ 145)», яка зареєстрована

в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань за номером 08563518 та розташована за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Промислова, 1,

Згідно із положенням про ДУ «Приморська виправна колонія (№ 145)», основним завданням виправної колонії є:

- виконання покарань у виді позбавлення волі на певний строк;
- дотримання прав осіб, які тримаються у виправній колонії, вимог нормативно-правових актів щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізації законних прав та інтересів.

Виправна колонія у своїй діяльності керується Конституцією України, Кримінальним, Кримінальним процесуальним, Кримінально-виконавчим кодексами України, Законами України «Про попереднє ув'язнення», «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та іншими нормативно-правовими актами України.

Відповідно до наказу начальника ДУ «Приморська виправна колонія (№ 145)» від 23.12.2021 № 268/ОС-21 капітана внутрішньої служби Попова Олександра Володимировича призначено на посаду начальника оперативного відділу вказаної установи виконання покарань.

Окрім того, згідно із ч. 1 ст. 2 закону України «Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів» до правоохоронних органів відносяться органи та установи виконання покарань.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних

особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації (далі – РФ) та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону, порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил РФ (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Міжнародно визнаною датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19.02.2014.

З моменту установлення РФ із застосуванням збройних формувань контролю над об'єктами нафтогазовидобування України 19.02.2014 та над

територією АРК та м. Севастополя, включаючи військові об'єкти та органи державної влади, видачу РФ розпоряджень населенню, що проживає на території АРК та м. Севастополя та подальшу заміну державної влади на вказаній території Російською Федерацією, розміщення РФ військових сил на вказаній території з метою забезпечення влади РФ з 20.02.2014, розпочався міжнародний збройний конфлікт між Україною та РФ, який триває до цього часу.

З метою повномасштабного військового вторгнення, починаючи з 2021 року по лютий 2022 року, на території РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованій території України сконцентрувались значні сили ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм іррегулярні угруповання.

Після цього 24.02.2022 Президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції».

Того самого дня, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та фактично застосовуючи її, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській та інших областях, де здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та окупували частину вказаної території, у тому числі частину Запорізької області.

На підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженим Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ (з урахуванням змін, внесених указами Президента України), в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, який триває до теперішнього часу.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ та ін.)».

Приблизно 27-28 лютого 2022 року військовослужбовці Збройних Сил РФ, шляхом збройної агресії здійснили тимчасову окупацію території міста Бердянськ Запорізької області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Після встановлення 26.02.2022 збройними формуваннями РФ загального контролю на частині території Запорізької області з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ, державними органами і структурами РФ, функціонально відповідальними за управління тимчасово окупованими територіями, створено підконтрольні РФ самопроголошені органи, які

узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували властиві органам державної влади та органам місцевого самоврядування функції, у тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Згідно із п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022, серед інших, Бердянський район (Бердянська міська територіальна громада) Запорізької області віднесені до Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

Під час тимчасової окупації території України, з моменту силового захвату будівель і території ДУ «Приморська виправна колонія (№ 145)» представниками ЗС РФ, представники окупаційної влади неодноразово схиляли працівників вказаної установи виконання покарань до співпраці та перехід на ворожу сторону, обіцяючи грошове забезпечення на постійній основі та можливість кар'єрного зростання. При цьому представники окупаційної влади що незаконно діяла на тимчасово окупованій території Запорізької області, повернули ДУ «Приморська виправна колонія (№ 145)» колишню назву – «Исправительная колония «Бердянская исправительная колония (№ 77)», яка продовжила своє функціонування та виконання поставлених завдань.

У свою чергу начальник ДУ «Приморська виправна колонія (№ 145)» Щербак О.О. та деякі інші її працівники продовжили виконувати свої функціональні обов'язки і забезпечувала діяльність установи, незважаючи на те, що згідно із наказом Міністерства юстиції України від 13.05.2022 № 1951/5 в цій установі оголошено простій з 14.05.2022 до закінчення дії воєнного стану.

Протягом червня-липня 2022 року окупаційні органи влади на тимчасово окупованій території Запорізької області, а саме так званої «Военно-гражданской администрации города Мелитополь», провели інвентаризацію та реструктуризацію органів і установ виконання покарань, за результатами якої у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.08.2022, представниками окупаційної влади у м. Мелітополь Запорізької області за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Олександра Невського, 81, утворено непередбачений законодавством України правоохоронний орган – «Управление службы исполнения наказаний по Запорожской области», якому присвоєно реєстраційний номер 4022024621, та на який тимчасово покладено правоохоронні функції, пов'язані із діяльністю з управління та експлуатації

в'язниць, виправних колоній та інших місць позбавлення волі, а також щодо надання послуг реабілітаційної допомоги колишнім засудженим.

До складу цього незаконного утворення, яке виконувало функції правоохоронного органу, також увійшла непередбачена законодавством України установа – «Исправительная колония «Бердянская исправительная колония (№ 77)», розташована за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Промислова, 1, яка виконувала правоохоронні функції, пов'язані із діяльністю з управління та експлуатації в'язниць, виправних колоній та інших місць позбавлення волі, а також щодо надання послуг реабілітаційної допомоги колишнім засудженим.

При цьому, у невстановлені досудовим розслідуванням місці та час, але не пізніше 01.08.2022, у громадянина України Попова О.В. виник злочинний умисел на вчинення колабораційної діяльності шляхом зайняття посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій РФ території Запорізької області.

Так, Попов О.В. у не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.08.2022, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, керуючись корисливим мотивом, спрямованим на отримання на постійній основі грошового забезпечення від російських окупаційних сил у розмірі біля 75 000 російських рублів, надав добровільну згоду та був призначений у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області, на посаду першого заступника начальника «Исправительной колонии «Бердянская исправительная колония (№ 77)» Управления службы исполнения наказаний по Запорожской области», яку він займав до моменту ліквідації такої установи у листопаді 2022 року.

Після цього відповідно до указу представника окупаційної влади так званого «губернатора Запорізької області» від 15.11.2023 № 106-у прийнято рішення про ліквідацію «Управление службы исполнения наказаний по Запорожской области».

Натомість на його основі їх основі та матеріальних ресурсах 22.11.2022 представники окупаційної влади на тимчасово окупованих територія Запорізької області створили та зареєстрували в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб РФ за номером 1229000000349, індивідуальний податковий номер 9001000271, непередбачений законодавством України правоохоронний орган – «Управление федеральной службы исполнения наказаний по Запорожской области», розташоване за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Олександра Невського, 81.

До складу цього незаконного утворення, яке виконувало функції правоохоронного органу, також увійшла непередбачена законодавством України установа – «Федеральное казенное учреждение «Исправительная колония № 2 Управления федеральной службы исполнения наказаний по запорожской области», створена 13.02.2023 відповідно до Розпорядження Уряду РФ від 23.01.2023 № 97-р та зареєстрована в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб РФ за номером 1239000003660, індивідуальний податковий номер 9002010890, розташована за адресою: Запорізька область,

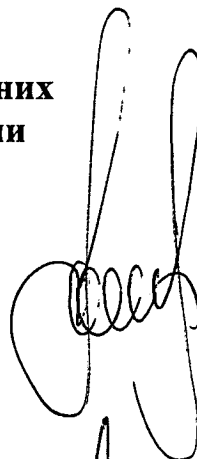
м. Бердянськ, вул. Промислова, 1, яка виконувала правоохоронні функції, пов'язані із діяльністю з управління та експлуатації в'язниць, виправних колоній та інших місць позбавлення волі, а також щодо надання послуг реабілітаційної допомоги колишнім засудженим.

При цьому, у невстановлені досудовим розслідуванням місці та час, але не пізніше 19.04.2023, у громадянина України Попова О.В. виник злочинний умисел на продовження колабораційної діяльності шляхом зайняття посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій РФ території Запорізької області.

Так, Попов О.В. у не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 19.04.2023, перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, керуючись корисливим мотивом, спрямованим на отримання на постійній основі грошового забезпечення від російських окупаційних сил, надав добровільну згоду та був призначений у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області, на посаду першого заступника начальника «Федерального казенного учреждения «Исправительная колония № 2 Управления федеральной службы исполнения наказаний по Запорожской области».

Таким чином, своїми умисними діями, які виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, Попов Олександр Володимирович вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

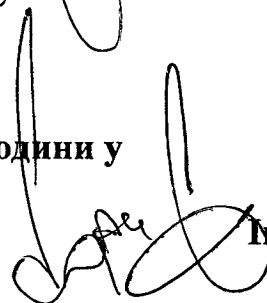
**Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування кримінальних
правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та суддями,
Головного слідчого управління
майор Державного бюро розслідувань**

В'ячеслав ЄРОШКІН

« П О Г О Д Ж У Ю »

**Прокурор відділу процесуального
керівництва досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії порушенням прав людини у
правоохоронній та пенітенціарній сферах
Офісу Генерального прокурора**

Ігор ГОРЧАК

Згідно з вимогами ч. 8.ст. 42 КПК України Попову О.В. роз'яснено права підозрюваного під час проведення досудового розслідування, передбачені ч. 3 ст. 42 КПК України:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому цим Кодексом, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Згідно з вимогами ст. 42 КПК України Попову О.В. роз'яснено обов'язки підозрюваного під час проведення досудового розслідування:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

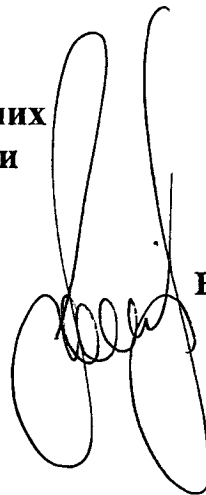
Повідомлення про підозру отримав. Права та обов'язки підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник _____

«_____» год. «_____» хвилин «_____» _____ 2024 року.

**Старший слідчий першого відділу
Управління з розслідування кримінальних
правопорушень, вчинених працівниками
правоохоронних органів та суддями,
Головного слідчого управління
майор Державного бюро розслідувань**

В'ячеслав ЄРОШКІН